

Školáci z rokycanské devítiletky Jižní předměstí se čtení nebojí

BOŽENA ŠOPEJSTALOVÁ

Rokycany – Mohou děti s poruchami učení s chutí objevovat svět skrytý v knihách? Skeptikům o tom jasný důkaz podal čtenářský klub působící při Základní škole Jižní předměstí, který úzce spolupracuje s městskou knihovnou. Dvacítka jeho členů v pátek s chutí zahájila druhý rok existence týmu a na počest události odstartovala i velkou plavbu z Rokycan za poznáním, se zastávkami na různých ostrovech. Bude tříletá, podle propozic projektu Nová škola. První dvouměsíční zastávka se odehraje na Ostrově pohádek.

Začátek souvisel s letným nakouknutím do tohoto tajemného světa a dětem ho pomohla zprostředkovat bývalá žákyně devítiletky Táňa Krchová. Herečka přijala pozvání učitelky Imany Sixtové a

HEREČKA TÁŇA KRCHOVÁ, která svého času působila také v rokycanském folklórním souboru Rokytíčka, přišla do místní knihovny dětem vyprávět o herecké profesi. Foto: archiv

přišla popovídat o své práci. Třeba jak hrála Majdalenku v Troškové filmové pohádce Nejkrásnější hádanka a přidala leccos ze zákulisí – jak z natáčení, tak toho divadelního. Svěřila se dětem také s tajemstvím, že chtěla být herečkou odjakživa, a vyprávěla, co pro to dělala. „To kluky a děvčata zaujalo, snaha korespondovala i s tím, co už poznali v klubu. Když se nedají odradit, dosáhnou svého,“ vysvětlila Sixtová. Spolu s asistentkou Tatánou Kučerovou vede letos tým deseti čtvrtáků, víc žáčků kvůli lepšímu docílení záměru čtenářské gramotnosti v partě být nemůže. Stejně početnou skupinu druháků a třetáků pak mají společně na starost knihovnice Jana Frühaufová a učitelka Monika Dudová.

Nálada při zahájení plavby byla výborná, ale podobná vládne prý i během pravidel-

ných klubových setkání ve škole. „Když srovnám vztah syna ke knihám před rokem a nyní, je to obrovský rozdíl. Příběhy ho začaly zajímat natolik, že je chce poznávat už i sám. Při jeho handicapu je to úžasný posun,“ pochvalovala si maminka jednoho z plavčků.

Stejně jako další kamarádi i malý námořník se do klubu dostal na základě vývojové poruchy učení. Cílem vedoucích je zbavit svěřence nechuti k četbě. „Vidět, jak přestává být pro děti strašáčkem, je pro nás zadostiučiněním. Leckteré se do ní pouštějí už vyložené s chutí,“ uvedla Sixtová. „Sledovat, jak se stále víc cítí pevné v kramflecích, je radost. Ve třídním kolektivu, vzhledem k poruše učení, nepatřily ke špičkám. Ovšem ve skupince jsou na tom kamarádi podobně, a tak se zbavují ostychu. Zvedá se jim sebevě-

domí, začínají dobře pracovat, mají úspěchy a jsou spokojení. To je zároveň i naše největší odměna,“ podotkla učitelka.

„Začínali jsme v letos v dubnu,“ objasnila Frühaufová. „Při loučení před prázdninami mě potěšilo, že malí ani nechtěli končit. Doopravdy jim bylo líto, že na čas musí přestat a těšili se, až se s loděmi vydají na cestu.“

Pravidla mají namalovaná na velikém obraze, ale abstraktní plachty, lana, kompas, kormidlo a další nezbytnosti – zkrátka vybavit je – stálo děti hodně úsilí. Posádky musely nejdříve úspěšně splnit řadu disciplín.

„Teď budeme za odměnu dostávat vlnky. Za každý zvládnutý úkol. Tu první určité zavesím brzo.“ Je přesvědčený David Hubert a s ním i další adepti na mořské viký a zároveň vyspělé čtenáře.